

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 7. Seditio rusticorum in Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

§. VII.

Sæcul. XIV.
A. C. 1381.*Seditio rusticorum in Anglia.*

Joannes Vallius Sacerdos, Wicleffi discipulus in Anglia viginti annis amplius pagatim docebat populum diebus Dominicis a sacrificio venientem. Faciebat *Th. Valsing.* verba plebis auribus jucunda, obtrectans *p. 275.* Clero, ac Dominis profanis. Dicebat *Frois. vol. 2.* enim dandas non esse Decimas, vel dona, nisi largitor sit ditior acceptore; aut si curialis mores meliores exhibeat, quam Curio facer. Non natos legitimo ex conjugio negabat natos ad regnum Dei. Multos errores alios spargebat ex doctrina Wicleffi. Quia Præsules ei suarum dioecesium templa interdixerant; in foris, & compitis aut rure sermones habuit, ac plurimos semper auditores de plebecula. Cum proscriptus nondum cessaret, Cantuariensis Archiepiscopi iussu missus in carcerem se jactabat de viginti millibus amicis liberaturis. Archiepiscopus eum morte multare religioni habens, post duos aut tres menses dimittebat liberum: nam sæpius capiendum curaverat. At ille conciones protinus iterabat suas.

Quodam die in argumentum sui sermonis sumpsit hoc Angliæ proverbium: Cum Adam laboraret, ac Eva neret, uter erat

Sæcul. XIV. erat nobilior? Hinc inferebat homines
A. C. 1381. cunctos esse natos æquales; ac servitutem
 per oppressores improbos contra voluntatem Dei fuisse introductam. Addebat: Si Deo placuisset creare servos, mox ab orbe condito statuisset, quis servum agere, quis Dominum deberet. Nunc est tempus, quo, si vultis, potestis jugum excutere. Induite viriles animos, nec occasionem negligite! Mactate primum regni Proceres! tum justitiæ Præfectos, cæterosque Judices; denique omnes illos, qui officere bono communi queunt! Liberam ab iis regionem reddite, ut tranquille, ac tuto vivere possitis! sic par vobis omnibus libertas, par nobilitas, par potestas erit.

Ejusmodi sermones speciosi suaviter permulcebant aures rudis populi, cujus Domini potestate sua sæpe abutebantur. Sed reapse indocti hujus Sacerdotis monita tendebant ad evertendam civilem societatem. Nec verum est servitutem repugnare Divinæ voluntati. Ut omittamus originem ejus quærere: certe legis veteris ac novæ authoritas eam confirmat. Lex antiqua eam diserte quidem

Exod. c. 21. non approbat; sed habet pro legitima, &
v. 2. 3. &c. sancita inter Hebræos, ne horum fratri-
Deut. 15. 12. bus quidem exceptis. Evangelium nihil
Jer. 34. 14. de illa memorat: sed S. Paulus ait:
I. Cor. 7. 20. *Unusquisque, in qua vocatione vocatus est,*
 21. *in*

in ea permaneat! Et alibi: *Servi obedite* Sæcul. XIV.
Dominis! Ac rursus: *Quicumque sunt* A. C. 1381.
sub jugo servi, Dominos suos omni honore Eph. 6. 5.
dignos arbitrentur! Sic etiam S. Petrus I. Tim. 6. 1.
 inquit: *Servi subditi estote in omni timore* I. Pet. 2. 18.

Dominis non tantum bonis, & modestis, sed etiam dyscolis! Etenim, quod probe notandum, servi, de quibus agitur his in locis, non erant homines liberi mercede conducti, velut nostri famuli, sed mancipia empta pretio, vel nata in ædibus Dominorum. Servitutis autem reliquiæ, quæ decimo quarto seculo in Anglia, sicut in Francia cernebantur, consistebant fere in quibusdam operibus tributariis, quæ rustici Dominis debebant suis, vel in pensionibus, quas Domini certis in casibus exigebant. Populus seditioso Vallii Valsing. p. 275. sermone captus clamabat: Erit Archiepiscopus noster, ac regni Cancellarius: sic eminere præter ipsum meretur nemo. Hodiernus est proditor, ac plebis inimicus, plectendus capite, quocumque demum in Angliæ loco comprehendi queat.

Præful hic, qui tanto tumultu exagitandus videbatur populo, erat Simon Goduin. p. 168. Subdurinus sic dictus ex patria sua in comitatu Suffolciæ sita. A suo patre Viro nobili adolescens ad Jus discendum missus, postquam in pluribus Galliæ Universitatibus id egerat, evasit Doctor. Ex Auditore, ac Præfecto sacelli Papæ Innocen-

Sæcul. XIV. nocentii VI primum ab eo Sarviodunen-
A. C. 1381. sis Ecclesiæ Cancellarius, deinde anno
 1364 Episcopus Londinensis factus. de-
 mum a Gregorio IX translatus Cantua-
 riam dignitatis ultimæ diploma obtinuit
 6 Junii anno 1375.

Valsing.
 p. 247.

Essexiæ comitatus erat, ubi rustici
 coeperunt coire in turmas: & quemcum-
 que petebant pagum, mittebant, qui di-
 cerent, ut ipsos incolæ cuncti, juvenes, se-
 nesque, utut possent, armati sequerentur,
 alioquin domuum suarum incendia, &
 ruinas visuri. Breve intra tempus con-
 veniebant quinquies mille homines; quo-
 rum aliqui tantum ferebant fustes, vel
 ascias, aut rubigine obductos gladios.
 Ducenta jam millia conficiebant; cum
 advenirent in Londini viciniam: quod
 magno numero intrabant festo augustif-
 simi Sacramenti die 13 Junii anno 1381.
 Postero die Veneris adibant ipsam tur-
 rim, quo se receperant Rex Richardus,
 Archiepiscopus, & Magnus Rhodiorum
 Prior, idemque regni Quæstor prima-
 rius, quos duos maxime insectabantur.
 Cum se ad Archiepiscopum duci curaf-
 sent, inveniebant eum peracta modo re
 sacra Deo gratias agentem in facello, ubi
 ipsos expectabat, ad mortem perbene
 præparatus.

v. 250.
Froiss. 2.
 c. 76.